

είχε προσφέροντας δωρεές καὶ συνδρομές, εἴθε, λέ-|ταποίκουσαν τὴν ἀμιλλαν εἰς πάθος. Ἡ κρίσις τοῦ γη, φύλοταιγμέσιν οὕτως, ώτε διακοσμήσασι τῶν Περιδρᾶς, ἢ πάλιν τῶν Θεῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ; ἢ ἐν Δελ-οῖξιν, αὐτῶν τὰς αἰθανότας ἑλληνικοῖς μᾶλλον φοίς παράστασις; τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀγωνιζομένου καλλιτεχνικοῖς, δι' ὧν εἴς τα τούς νέους ἡμῶν μετὰ τοῦ Ἡρακλεούς περὶ τρίποδος, καὶ πλείσται καλλιτεχνικαῖς θελουσι παρέχει ἐντιμον πόρου Κατᾶς, οἵτινες ἔρευροσσαί, καὶ ἐπινοήσεις τῶν τεχνιτῶν ἐπενεγμούντες οὕτως εἰς τὴν ἀμιλλαν αὐτῶν, καὶ καὶ ποιητῶν, συντάλουσι εἰς τὴν ἔξικριν τῶν πνευ-μάτων ἐκυτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἀκμητέρων μάτων ὅμεν ὁ διαγωνισμός ἐν Ἑλλάδι τοσούτον καὶ Κατριτέρων τὴν πρὸς τὴν πατριδα ἀγάπην θε-κατέστη γενικός, ὃστε καὶ ὅλαι πόλεις ἔρι-λουσι διατηρεῖ, έχοντες πρὸ ὀρθοχλωμάν παραστά-δημοσίων ἀγώνων περὶ τοῦ ἀθλοῦ τῆς καρτερίας σεις ἑλληνικαῖς, ἵπο Ἑλλήνων τεχνιτῶν κατενγκα-καὶ τῇς εὐρυταῖς. Ἔπειδη δὲ τοιούτοις ἀγῶνες κατὰ σμίνας, αἰτίνας, κατὰ τὸν θεῖον Ηλάτων, ὥσπερ πρώτου πάλιν συνιστῶνται ἐν Ἑλλάδι, καὶ τῶν

Brisēis τὸν Ἕρον γαρδαῖς, τῆς κατωτέρας τάξεως.

Ο Βότιαρης, ἔργον Σπ. Λαμπράκη ἐξ Ἀθηνῶν.

αἵρετος φέροντας ἀπὸ γρηγορῶν τάπων ὑγιείσαν^(*) θελούσι: μίαγχεστεροὶ εἰς τὰς καρδίας, αὐτῶν ἀργῆν τὸν γινττον πρὸς τὸ περιόν, ράινονται ἀρμοδιώτεροι: εἴς τοὺς ἑλληνισμόν. Εντείθεν λοιπὸν ἐξηγεῖται ἡ ἀναρχί-νομένη σήμερον πρόσοδος: τῆς παρουσίας ἐκθέτων, προσεργομένης βεβαίως ἐκ μάγνου τοῦ ἐρεθίσμοῦ τῇς ἀμιλλαῖς, γάτις εἶναι καθηλού τῶν πειρατῶν ἀγάπεσσις. Ἡ ἀμιλλαχ εἶναι τὸ δικαιοτικότερον γνόριτμον, τὸ γχρεκτηρίζον τοὺς χρυσίους: Ἑλλή-νας, ποὺς δὲ οὐδὲν ἄλλο εἴηνται τὰς καλλιτεχνίκας δίνεται παραβλητή. Πάριπολλαχι νευροθετίκαι με-

ᾶλλοτε παρὰ τοῖς αργαλοῖς γυμνικῶν ἀγώνων τούλα-τὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐμψύχωσιν τῇς καλλιτεχνίκαις, τῇς ὅποιας ὁ ὑψηλός προορισμός εἴ-ναι νὰ συντάσσῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς δημο-σίας τίμικῆς, καὶ ἀπαθηνατίζῃ δικὰ τῶν μητριζόν τὴν ισταρίαν τοῦ ἔθνους, νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ διδογῇ τὴν γειρατεγμίνην καὶ τὰς λοιπὰς τοῦ ἀνθρωπίνου ναῦς ἔρευρεσσαί, καὶ ἐμριχντικώτερον νὰ διδέσκῃ τὸ πλη-θοῦ; τὴν χρετήν. Διὸ τοῦτο ἀναγκαῖον νομίζω νὰ

(*) Ελάτων, Ηλάτη. Βιβ. 3'. σελ. 77.